

İşçilerin miting yapma hakkı

KEMAL SÜLKER

İşçiler uzun süre çeşitli haklardan yoksun bırakılmışlardır. Osmanlı imparatorluğu süresince işçilerin milletvekili seçimleri, hatta milletvekilini seçecek kişiler arasında (eski deyimle müntehibi sani) olmaları mümkün değildi. Böyle bir seçme ve seçilme hakkı servete, gelire, ödenen vergiye ve başkasına tâbi olup olmamaya göre tanıyıyordu. İkinci Meşrutiyet denilen ikinci parlamento (Millet Meclisi - Senatonu) dönemde ise işçilerin sendikalar kurması, grev yapması kısıtlanıyor, yabancı sermayeli şirketler korunuyor, Osmanlı işçisi inim inim inletiliyordu. İşçilerin miting yapması, başka bir deyimle sokağa dökülmesi iktidardaki partinin (İttihat Terakki Fırkasının) işine gelmediği ölçüde tanıyıyordu.

Cumhuriyet döneminde işçilerin sendikalar kurma, bütün dünya işçileriyle birlikte 1 Mayıs gününü kutlama ve o gün gösteriler yapma, bildiriler dağıtma hakkı kısıtlanmıştı. İşçi sınıfından söz etmek, sınıf mücadelesinden söz açmak, «ihtilâl yapmaya teşebbüs» anlamına getirilir ve hazır suçlama araçları kullanılır, işçilere göz açtırılmazdı. Miting yapma, yani kamuoyunu etkileme ve görüşlerini serbestçe topluluklara anlatma özgürlüğü iktidardaki partinin işine gelirse tanınır gelmezse yasaklanırdı. Örneğin Hatay'ın Anavatana ilhakını ve Fransız sömürgeciliğinin yerilmesini gereksiyen hükümet, gençlerin ve halkın bu amaç için miting yapmasını önerir, planlar, uygulardı. Ama herhangi bir haksızlığın protesto için 40 - 50 kişinin bir araya gelmesine izin vermez, hemen devlet güçlerini yollar, her ne ölçüde olursa olsun bu gibi toplantıları düzenleyenleri sindirirdi.

İşçilerin bir baskı gurubu olarak silahsız ve saldırsız gösteri yapması, miting düzenlemesi, yürüyüşe geçmesi iktidarların tüylerini diken diken ederdi. 1949 yılının ağustos - eylül aylarında işsizlik son haddini bulmuş, özellikle dokuma endüstrisinde çalışan işçiler perişan olmuşlardı. İşçiler, işsizliği protesto için miting yapmaya koyulmuş, iktidardan yana olan bir takım işçi geçinen kişiler, bu mitingi yaptırmamakla görevlendirilmişlerdi. Nitekim, bu gerçekten haklı miting yüzünden işçiler ikiye bölündü.

1951 Eylülünde yabancı memleketlerden kumaş getirilmesinin önlenmesi, işsiz işçilere yeni iş alanlarının açılmasını yarayacaktı. Bunu amaç bilen ve yerli malı kullanılmasını öngören bir miting için hazırlanan işçilere hükümet müsaade etmedi, işçilerin sokakta güçlerini açığa vurmalarına izin vermedi.

1954 ün Eylül ayında ayakkabı işçileri

İş Kanununa alınmalarını savunmak için miting yapmak istemiş, ancak Valilik müsaade etmemişti. 1954 yılı ekim ayında sendikacı işçilere yapılan baskıları protesto için miting yapmaya karar veren işçiler ağır baskılarla karşılaşmış ve miting yaptırılmamıştı. Aynı yıl Kasım ayında sendikacı işçilerin işten çıkarılmalarını protesto için düzenlenmesi istenen mitinge de müsaade edilmemiş ve işverenlerin keyfi hareketlerine göz yumulmuştu. Çünkü, İktidar, işverenlerden yanaydı, Millet Meclisinde yalnız işverenlerin adamları, yakınları, ya da bizzat işverenlerin kendileri ve toprak ağaları yer almıştı. İşveren anlayışıyla memleketi yönetmekte olan iktidarın valisi, 1953 Mart'ında Zeytinburnu Çimento fabrikasında işçilere kan kusturan bir işvereni protesto için miting yapıldığı takdirde, mitingcilere devlet kuvvetlerinin ateş açması için emir vereceğini söylemekte hiç bir sakınca görmemekteydi.

Oysa işçiler 1919 yılı Ekim ayı ortalarında bile ücretlerinin düzenli olarak ödenmemesini protesto için, emeklilik ödentisinin usulsüz kesildiğini protesto için, günde sekiz saatten fazla çalıştırılmayı protesto için grev yapmışlardı.

Yine işçiler daha 1919 da bile (24 Ekim günü) Şahzadebaşında Ferah Tiyatrosunda toplanmış, Sosyalist partisinin delegeleriyle birlikte işçi sorunları üzerinde durmuş, seçme ve seçilme hakkı için, Meclisin işçiler yararına kanunlar çıkarmalarını protesto için heyecanlı konuşmalar yapmışlardı. O toplantıda; yaklaşan seçimlerde İstanbul'dan en az üç milletvekili çıkarılmasını temin için işçilerin oylarını ona göre vermelerini sağlayacak çabalara karar vermişlerdi. Yani işçilerimiz daha 1919 yılında -bundan tam 50 yıl önce- İstanbul'dan 3 işçi milletvekili çıkarmayı tasarlamışlardı.

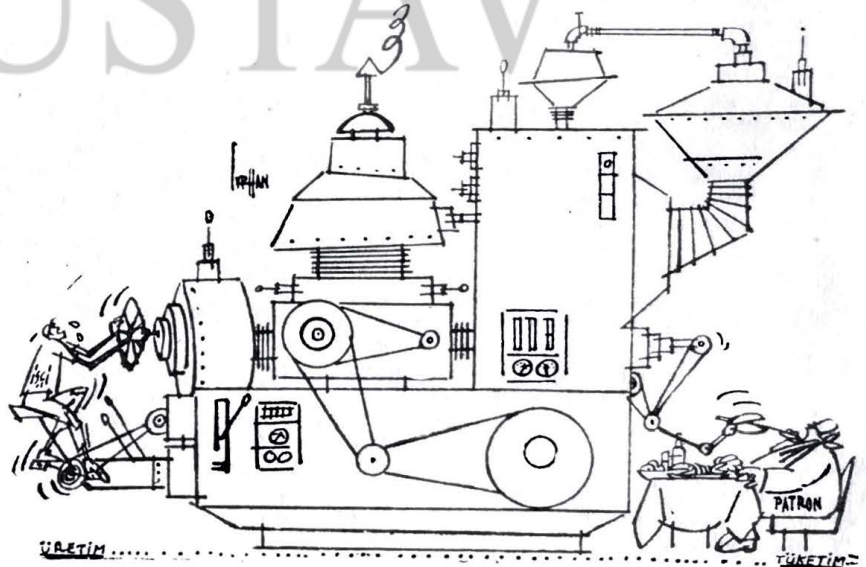
Bugün işçilerin miting yapma hakkı Anayasamızın teminatı altındadır. Anayasamız der ki:

«Herkes, önceden izin almaksızın, silahsız ve saldırsız toplanma veya gösteri yürüyüşü yapma hakkına sahiptir.»

Şu halde sokağa dökülmek, alanlarda miting yapmak işçilerin en doğal hakkıdır. Üstelik artık eski seçim kanunu ve seçimle ilgili yönetmelik çoktaaan tarihe mal olduğu için bugün işçiler hem seçme, hem de seçilme haklarına sahiptir. Şu halde 1919 yılında İstanbul nüfusu bu kadar kalabalık değilken ve işçilerin sayısı bu ölçüde ağırlık kazanmamışken düşünülen üç işçi milletvekili seçme özlemi, bu seçimlerde gerçekleştirilebilir ve işçiler miting yaparak, bu yolda bir kamuoyu yaratmaya çalışabilirler. Yeterki toplantı ve yürüyüş silahsız ve saldırsız olsun. İşçilerin toplanma, miting yapma hakları bu dönemde en çok kullanılması gereken bir hak niteliğindedir. Hele en azından üç işçiyi İstanbul'dan milletvekili olarak Meclise göndermek, bilinçli işçilerin ve ailelerinin oylarıyla kolayca gerçekleştirilebilir. Yeterki işçilerin bilinci, büyük çoğunluğu kapkaççı sermaye düzeninin ayakta kalmasına hizmet edelerle doldurulmuş listelere değil, büyük çoğunluğunu işçilerin teşkil ettiği aday listelerine oy verme yönünde birleşsin. İstanbul işçileri isterlerse İstanbul'da üç değil, beş işçiyi bile Meclise gönderebilirler. Bilinçleri ve sayıları bunu sağlamaya elverişlidir. Yeterki bilinçlenmiş işçiler, henüz sınıfsal gerçeklere yeteri kadar inememiş arkadaşlarını uyarınsınlar ve sandık başlarında kendi arkadaşlarına oy verecek erdemi gösterebilirler.

Miting hakkını uzun süre kullandırmayanların bugün demokrasi önderi kesilmele-
rindeki samimiyetsizlik işçinin gözünden kaçmamalıdır. İşçilere uzun yıllar seçmek ve seçilmek hakkı vermeyenlere, mücadele ile elde ettikleri seçilme hakkını kazanan işçiler fiilen de bu hakkı kullanarak cevap vermeli ve aday listesinde en çok işçilere yer veren partiye oy vermeyi başarmalıdır.

patron gazetelerinin
çizdirtmediği TURHAN SELÇUK
bundan sonra
burada çizecek

DİSK'e üye kabul edilen Tam - İş Sendikası (Arı Kontrplak Fabrikası) ile bir toplu sözleşme yapmıştır. Tam - İş Genel sekreteri Hasan Kale sözleşmenin, Türk - İş'e üye Ağaç İş sendikasının yaptığı çeşitli toplu sözleşmelerden daha üstün haklar sağladığını, bunun DİSK içinde olmanın bir sonucu gördüklerini, en önemlisi işçilerin DİSK ile Türk - İş arasında kıyaslama yaparak işçileri kimlerin daha

iyi koruduğunu anlayacaklarını bildirmiştir. Arı Kontrplak işyeri ile DİSK üyesi Tam - İş'in imzaladığı toplu sözleşmeden bir an: İşyeri temsilcisi Enver Ergin, Tam - İş Genel sekreteri Hasan Kale, Genel başkan Hüseyin Kutlu, sendika avukatı Zeliha Mavituna, işveren Orhan Somer ve işveren avukatı Fikret Aykan sözleşme metnini inceliyor, imzalıyorlar.

SOSYAL SİGORTALAR KURUMU SOYGUNU

Emekçilerin sosyal güvenlik altına alınmasını sağlamak üzere kurulmuş bulunan Sosyal Sigortalar Kurumu'nun, bugün işverenlerin ve bunları dümen suyunda yürüten küçük bir sendikacı grubunun arpalığı haline geldiği, son genel kurul toplantısında iyice anlaşılmiştir. Toplantıda gerçekleri dile getirmek üzere söz isteyen TIP Genel sekreteri ve Lastik İş Sendikası Genel Başkanı Rıza Kuas'a sırası geldiği

halde söz verilmemiştir. Toplantıdan sonra, basına verdiği demeçte, Kuas, «Bugün Kurum vesayet altında bulundurulmaktadır. Kurumun batmış bir bankada 5,5 milyon lirası yatmaktadır. İşçiler ilaç soygununun bir aleti haline getirilmiştir. Para işçilerde kesildiği halde bunlar üzerinde işçilerin söz ve tasarruf hakkı yoktur. Bu paralar, işçileri sömürde işverenlere kredi olarak verilmekte ve bunların hileli iflası ile bu paralar heder olup gitmektedir. Böylece işçiler kendi paralarıyla katmerli olarak sömürülüyor.» demiştir.

AMERİKA'YA

OLAN

BAĞLILIGIMIZ

TAZELENDİ

Türkiye ile Amerika Birleşik Devletleri arasında,

Türkiye'nin bağımsızlık ve egemenliğini gözeleyecek pek çok madde ve hükümü taşıyan «İkili anlaşmalar» Adalet partisi iktidarı ve Amerika arasında imzalanmıştır. Böylece Türkiye'nin öteden beri Amerika'ya olan her yönden bağlılığı, devam edecektir. Yani bir takım yerlerde Amerikan kanunları gene sürecektir. Türk topraklarındaki Amerikan askerleri de Amerikan askerleri gene var olacaktır. Amerikan sermayesinin kurduğu fabrikalarda işçinin emeği gene Amerika'ya taşınacaktır. Amerika ile işbirliği yapan Türk patronlar gene palazlanıp vatana ihanet edeceklerdir. Her yanda gene Amerikan propağandası, Amerikan sömürüsü devam edecektir. Bütün bunlar olurken TÜRK EMEKÇİ HALKININ AMERİKA'YA KARŞI OLAN İKİNCİ KURTULUŞ SAVAŞI GENE DEVAM EDECEKTİR.

YABANCI ŞİRKETLER

TÜRK EMEKÇİSİNDEN

MİLYONLARCA LİRA

KAZANIP

GÖTÜRMÜŞLER

Amerika, Hollanda, Avusturalya, Danimarka, Almanya, Belçika, Fransa, İsveç, Venezuela şirketleri Türkiye'de kurdukları fabrika ve yatırımları çeşitli sermayelerden toplam olarak 30 milyon 444 bin lira kâr etmişler ve bunu memleketlerine götürecekleri açıklanmıştır.

Türk işçisini, Türk halkını sömürerek elde ettikleri bu kârlardan Türkiye'ye, onlarla işbirliği yapan bir kaç patron dışında hiç bir şey kalmamaktadır. Sıralama da memleketimizden en çok kazanan ülkeler Amerika olduğu ortaya çıkmakta, ve böylece Amerikan sömürüsü gene boy göstermektedir.

Bu şirketlerin, götürecekleri kârlar dışında, memleketimiz de yatırımları sermayeler gene kendilerinin olarak kalmakta ve sömürüsünü devam ettirmektedir.

Türk işçisinin, emekçisinin insanca yaşaması bu gâvur sömürüsüyle içimizdeki patron sömürüsünün ortadan kalkmasıyla mümkünür.

Emekçi Türk Halkına

Dördüncü bölgeye bağlı işyeri temsilcileri ve lokal yöneticileri son olayları ve yaklaşan seçimleri görüşmek amacıyla bölge temsilcisi Mustafa Kaldırım'ın başkanlığında toplanarak aldıkları kararları aşağıdaki bildiriyle Türk halkına duyurmuşlardır.

Türkiye Maden - İş Sendikası Genel Yönetim Kurulunun 3.4. Nisan 1969 günü yapılan toplantısı sonunda, temel ilke olarak kabul edilen:

- Daha kısa iş haftası,
- Ara dinlenmesi,
- Yıllık ücretli izin süresinin artırılması ve tatil yardımı
- İş teminatı
- Ücret ve Sosyal yardımlar, gibi hususlarda Bölge Temsilciliğimiz sınırları içerisinde aktif bir politikanın uygulanmasına.

En yüce değer EMEK olduğuna ve bu YÜCE değer sahibi bulunan İŞÇİ sınıfının mutluluğa kavuşabilmesi için, sermaye sınıfının çıkarlarına uygun olarak, çıkartılan KANUNLARIN çerçevesinde yapılacak olan toplu iş sözleşmelerinin neticesinde elde edilecek zamlarla sefaletten kurtulmayıacağı; Çünkü, gündün güne artan hayat pahalılığı toplu sözleşmelerle elde edilen zamların kat kat üstüne çıkmış olduğundan, işçi sınıfının kurtuluşunun bir noktada düğümlendiği bir gerçek olarak ortaya çıkmaktadır.

Bu nedenle işçi sınıfının tek kurtuluş yolunun DEMOKRATİK YOLDAN YÖNETİME KATILMASININ kaçınılmaz bir zorunluluk haline geldiği kesin olarak kabul edilmiştir.

Sermaye güçlerinin desteği ile kurulmuş iş kolumuzdaki diğer SENDİKALARIN kendilerini destekleyen PATRONLARIN çıkarları için rakibi olan iş yerlerinde düzmece GREVLER uyguluyarak işçi kardeşlerimizi sefil ve perişan bir duruma getirmelerini üzüntüyle karşılar, bu tip sözde Sendikalarla sonuna kadar amansız bir mücadeleye girişilmesi için üyelerimize gereken ikazın yapılmasını ve hatta

Dördüncü Bölgedeki toplantıdan bir görünüş

diğer iş kolumuzdaki işçilerin uyarılması kabul edilmiştir.

Vede son olarak ülkemizin Türk Ulusuna yaraşır yüzde yüz bağımsız bir Ülke haline gelmesi için EMERYALİST GÜÇLERLE ve Onun maşaları olan içerdeki çevrelerle sonuna kadar mücadele vererek güzel TÜRKİYE MİZİ ve TÜM HALKININ mutluluğa kavuşmuş yep yeni, pırıl pırıl bir Ülke haline getirmek için çıkarları uğruna Ülkemizin bütün tabii kaynaklarını satanların kurdukları PARTİLERE BOYKOT ederek, yalnız ve yalnız yok sul halkımızın çıkarları doğrultusunda kurulan Türkiye'nin MİLLİ BAĞIMSIZLIĞINI SAVUNAN ve ANAYASAMIZIN TAS TAMAM uygulanması için SAVAŞ veren yüzde yüz EMEK TEN ve EMEKÇİ HALKIMIZDAN yana olan SİYASİ örgütün iş başına getirilmesinde mu tabakata varılmıştır.

Aşağıda imzaları bulunan bizler Bölge Temsilciliğimize bağlı 3000 üyenin Temsilcileri olarak bu ortak bildiriye iş kolumuza bağlı işçilere ve Emegiyle geçinen TÜRK HALKINA dağılmasını tarihi bir görev saymaktayız. Niyazi Volkanlı Chrysler, Ersin Erko D. Sağ Galvaniz, Faik Değirmenci Dümek, Hilmi Yılmaz AEG - ETİ, Emin Kaymaz Ege Sanayi, Mehmet Özcan Aksan, Nihat Yorulmaz Türkeli, İsmail Şimşek Tortaş, Rahmi Yıldız, Arif Çeçik, Ahmet Yüzyıl, Fazlı Babacan.

BU NASIL İŞ?

Kasımpaşa gecekondularında oturan bir işçiyim. Eilme birkaç kuruş para geçer ay sonunda, küçük çocuğumla manavın önünden geçiyordum. Çocuk yakardı durdu. Da-

yanamadım dört tane şekerpare alayım dedim. 2 lira istedi manav. Cebimdeki beş liranın 2 lirasını verecektim dört tane şekerpareye. Şaşırdım böylesine pahalı meyva yemiştik. Tanesi 50 kuruşa geliyordu. Çocuk hiç bilmediği bir şeyi yediği için memnundu. Ama akşam evde dokuz nüfuslu aileme birer dilim katıksız ekmekten başka birşey götürmedim. Nasıl iş dedim bu? Arkadaşlar anlattılar. Başbakan fakirlerin kalktığından bahsetmiş. Bizim halimizden haberi olan adam hiç böyle konuşurmu soruyorum?

Bir işçi

BU FABRIKAYI BİLEN YOKMU?

Belki çare bulursunuz diye size yazıyorum. İstanbul'un hemen bitişiğinde sofr köyünde bir tül fabrikası var. Burada 700 işçi

çalışır. Ama tüm işçiler patronun kölesidir sanki. Bu işçilerin sendikası yoktur, haklarını arayacak bir kul çıkmaz karşılarına. Türkçeyi bile zor konuşurlar. Yüzde 70'inden çoğu okuma yazma bilmez. Haklarını arayanlar iki saat içinde kapı dışarı edilirler. Çünkü daha fabrikaya girerken işçilere suç belgesi imzalatılır. imzalamayan işe kabul olunmaz. İş elbisesi yoktur. Emeginin karşılığı alınmaz. fabrikadan çıkan zehirli sular köylünün işe geçtiği suya karışır aldırılmaz. «Onlar ayağı takımı» der geçerler. Öyle derler sonra da ayak takımının sırtına binerek geçinirler. Ama bir gün bu ayak takımının haklarına kavuşacağını, ve böylece onları sırtından geçirdirmeyeceğini bilmezler.

Bu fabrikayla ilgilenilmesini istiyoruz.

Ramazan Kurtuluş. işçi - Bakırköy

Sarı Sendikanın grevi böyle olur

Sözü grevi : «Haklarımızı alabilmek için kanunun tanımış olduğu imkânları kullanmak» şeklinde tanımlayan işçilere bırakalım.

«Otopar greve 22 mayıs 1969 da, Çelik montaj sanayii ise 2 haziran günü başladı.

Grevin başladığının ikinci günü fabrikanın önünde Otopar'da presci Necmet ÇALIK arkadaşımızı trafik kazasında kaybettik. Bir şehidimiz var..»

«Gazeteler bizim grevden hiç bahsetmedi. Tabii gazeteler patronların elinde. Hiçbir zaman patronun açığını vermek

istememez. Bizim patronlar sayfa sayfa ilân veriliyor, reklâm veriyor. Onlar kensilecek diye yazmıyorlar.»

«Montaj sanayiinde kurulu öteki fabrikaların işçileri geldiler. Toplu halde ziyaretlerde bulundular. Biz desteklediklerini bildirdiler. Azimliyiz, kararlıyız, grevimizi mutlaka başarıya ulaştıracağız.» diyor işçiler..

İşverenler grev uygulanması başladığından bu yana fabrikaya gelmiyormuş. Neredeyse fabrikaları unuttu. Fabrikaların fiilamları da zaten grevlerce yarıya indirilmiş. İşverenin bu tutumu, ya e-

linde çok sayıda stoku olmasından, ya model değiştireceğinden ya da başka imalata yöneleceğinden. Grev dolayısıyla işverenler tatile girmiş..

Grev uygulayan sendika ilk kez jeep fabrikasında DİSK üyesi Devrimci Maden - İş Sendikasına karşı kurdukları bir sendika Maden - İş'i grevci olmakla aşırı isteklerde bulunmakla suçlayan sendikanın greve gitmesi, felsefesine, varlık nedenine aykırı olmaktadır. Sendika grevin halk oyuna malolması için hiç bir çaba göstermemektedir. Sendika yöneticileri grev yerine de pek uğra-

namaktadırlar.

Sendika, grevi duyurmak için basınla ilişki kurmamıştır. Sendikanın tek yaptığı bol bol ve masraflı çadır kurmak ve gölgelemek olmuştur. Türk İş'in üyesiymiş sendika. Türk - İş; üyesi sendikaların tüm grevlerinde uyguladığı uyutma politikasını bu grevde de daha ileri götürerek uygulamaktadır. Değil bir çözüm yolu aramak, grevi destekleyip desteklemediğini halka açıklamıştır bile.

Sendika grev kararı almış, işçiyi greve çıkarmış. Jawa'nın patronları lokavt kararı almış çekmiş gitmiş

Bakalım nasıl duracak ya da bitecek Jawa grevi. Ne işe ki işçiler «Jawa»yı ve patronu biliyor.

Grevde işçilerin başarıya ulaşması yürekten dileğimiz. Kaza sonunda ölen grevci Necmet ÇALIK arkadaşın anısı önünde saygıyla eğiliriz..

Ekonomimiz bir enflasyonun içinde git gide bozulmakta. Emekçinin ihtiyaç duyduğu bütün maddeler gittikçe pahalılaşmakta. Emekçinin satın alma gücü her gün biraz daha azalmaktadır. Emeginin karşılığı olan ücret, işçinin insanca yaşamasını sağlayamazken, eline bakan ailesi ve çocuklarının geçim derdi de omuzlarına binmiştir. Bir çok işçi arkadaşlarımız, bir kaç kuruş daha kazanabilmek için normal mesailer dışında çalışmaktadır. memleketimizde hızla ilerleyen fiyat artışları emeği ile geçinenleri bir çıkmaza sokmuştur.

Bu sebeple bütün sosyal gruplar gelirlerini artan fiyatlara oranlı olarak yükseltmek isteyeceklerdir. Bu istemede doğal bir ihtiyaçtan doğan, işçi ücretlerinin satın alma gücünü ayakta tutabilmek için sözleşmeler bazı kayıtlar koymak artık bir ihtiyaç haline almıştır. Misâl olarak bunlardan bir kaçını

— İŞÇİ ARKADAŞ —

söyliyelim. Belirli zaman araları ile ücretlere fiyatlardaki artış kadar zam yapılır. Bir başka şekil, sözleşmelere altın kaydı koymaktır. Bu da fiyat artışlarının altın esasına göre yapılması ve altın esaslı hesaplanıp fiyat artışları kadar ücrette zam yapılmasıdır.

Ancak bütün sosyal guruplar hayat pahalılığına karşı kendilerini koruyan tedbirler almazlar. Bu tatbikatta imkânsızdır. Böyle hallerde de bütün yük zayıf bir geliri olan işçinin ücreti üzerine biter. Enflasyon sırasında iş adamlarının kârları da bu sebeple büyük artışlar gösterir. Bilhassa tüccarlar sattıkları malın fiyatını derhal en yüksek seviyeye getirmek hakkına sahiptirler. Halbuki işçiler hemen zam almak imkânından mahrumdurlar. Ancak belirli bir zaman içinde zam almaları mümkündür. Üstelik aldıkları zam, fiyat artışlarını karşılamadığı için devamlı tatminsizlik içinde bulunacaklardır.

Bu arada şunu iyice filmeliyiz ki; devamlı ücret - fiyat artışının sonu yoktur. Bu şekil işçi için bir oyalama, ekonomik düzen içinde bir felâkettir. Mesele gelir gurupları içinde bir çekişme halini alınca artık hayat pahalılığının önüne geçmek çok zor olur.

İşveren, sözleşmelerde işçinin elde ettiği ücret zamlarının, enflasyon, yani fiyat artışına sebep olduğu bunda hayat pahalılığını meydana getirdiği görüşündedir. Böyle bir görüş ise; tam üretim karşısında bu-

lunan tam tüketim ilkesini yerine getirmiş, ücret artışlarını üretim artışı üzerine kurmuş, işçi ve işveren ilişkileri için söz konusudur. Oysaki Türkiye gibi tam tüketim ve adil bir ücret politikasını gerçekleştirmemiş ülkelerde ücret artışlarının fiyat artışlarına yol açabileceğini kabullenmek ekonominin temel ilkeleri ile bağdaşmaz. Eğer işverenin dediği gibi ücretlerin artışı fiyatı arttırmış olsaydı ücret - fiyat artışı bir birlerine eşit olmalıydı. Buna misâl olarak hayat pahalılığını meydana getiren fiyat artışının %212 artmasına karşılık ücretlerin %109 artışını göstermek kâfidir.

Sonuç olarak işçinin insan gibi yaşamasını önleyen pahalılık, ücretleri sabit tutmakla önlenemez. Ücretler devamlı himayesi gereken bir gelir, işçi ise en çok korunması gereken sosyal bir sınıftır. Bunun içindir ki, işçi kendini ve ücretini pahalılığa karşı ezdirmemek için savaşmalıdır. İşçi lehine yapılan bütün işlemler ancak fiyat üzerinde belli bir karara vardıldıktan sonra ekonomide yararlı olur.

Bunun tersini düşünmek, ekonomimizi ve emekçimizi hayat pahalılığında boğulmaya terketmektedir.

Mahmut YALÇINKAYA
İşçi

TAHRİKÇİLER ARANIYOR

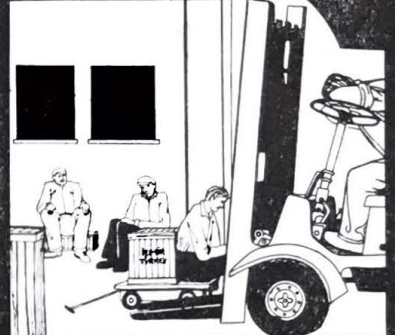
YAŞANMIŞ BİR OLAYIN RESİMLİ HİKAYESİ

YAZAN; ALİ ÖZGENTÜRK
ÇİZEN; SADIK KARAMUSTAFA

1960 dan önce işçiler grev hakkına sahip değildiler. Haklarını arayamaz durumdaydılar. Anlatacağımız olay 1954 yılında yükleme boşaltma işleri yapılan İzmir limanında oldu.

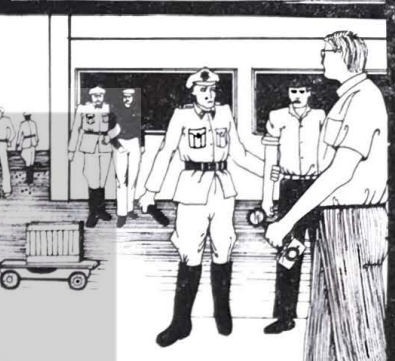
Yükleme boşaltma işlerini üzerine alan müteahhit işçilerin hakkını yemiş paralarını vermemişti. İşçilerde canlarına tak ettiği için kanunlara göre hakları olmadığı halde, işi bırakmışlardı.

İŞÇİLERİ KİM TAHRİK ETTİ
KOMÜNİSTLER AZDI!
İHTİLAL TEŞEBBÜSÜ
KOMÜNİSTLER AYAKLANDI

Sanki bir ihtilâl teşebbüsü olmuştur. Ortak bir birine girdi. İşçiden yana olmayan sağcı gazeteler olayı yalan yanlış patronlardan yana kullanmaya başladılar.

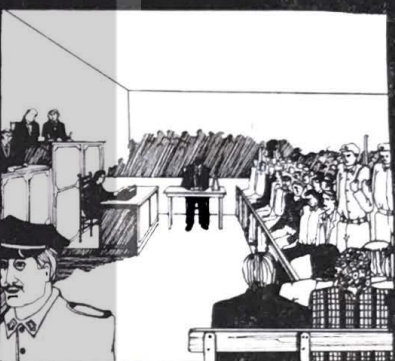
Polisler seferber edilmiş tevkifler birbirini kovlamıştı. İktidar işi gücü bırakmış haklarını arayan işçilerle uğraşıyordu.

Yüzlerce işçi tutuklanmış aç, bitkin bir şekilde pis kokulu nezarethaneye atılmışlardı.

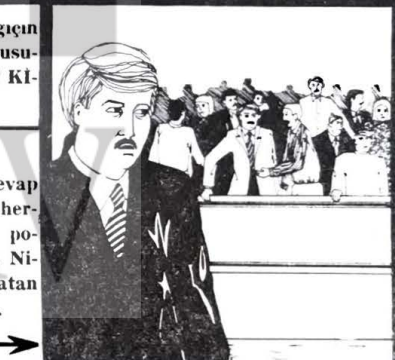
İşçiler ağırceza mahkemesine verilmişlerdi, sorguları günlerce sürdü.

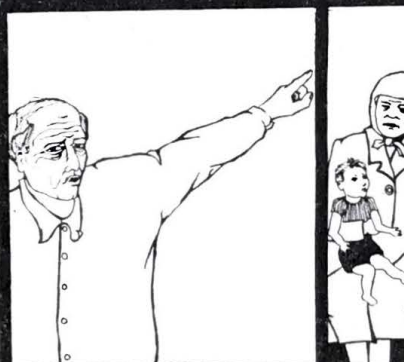
Sıra yaşlı bir işçiye gelmişti. Hergün sırtına vurduğu yüzlerce kiloluk yükün altında ezilmiş, yüzü kırış kırış olmuş, gözleri çökmüştü. Yargıç «Sizi kim tahrik etti» diye sordu. Besbelli bir komünist parmağı arıyordu.

Yaşlı işçi yargıçın «kim tahrik etti» sorusuna korkmadan «DÖRT KİŞİ» diye cevap verdi.

Yargıç heyecanlı bir şekilde «devam et» deyince yaşlı işçi eliyle salonun bir köşesini göstererek devam etti.

Bu beklenmedik cevap karşısında salondaki herkes telaşlandı. Savcı, polis kulak kesilmişlerdi. Nihayet tahrikçiler, vatan hainleri açıklanacaktı.

«Evet dört kişi, işte bu dört kişi, dedi. Herkes işinin gösterdiği yere baktı.

Karım ve üç yavrum, günlerdir aç ekmek bekliyorlar ellerime bakıyorlar. DAHA BAŞKA TAHRİKÇİMİ ARIYORSUNUZ?

Bu düzen işçiden, köylüden yana kısacası emekçiden yana değişmedikçe aç ve yoksul çocukların ve anaların tahrikleri devam edecektir.

KISA SENDİKA HABERLERİ

TÜRK DEMİR DÖKÜM FABRİKALARINDA SEÇİM YAPILDI

13.7.1969 pazar günü si-lahtarağa hülya düğün sa-lonunda, daha evvel seçi-len Lokal temsilcileri ara-sından Sendika işyeri tem-silcileri seçimi yapılmıştır. Saat 00.09 da başlayan toplantıda genel başkan vekili Şinasi Kaya, 6. Bölge Temsilcisi Hüseyin E-kinci, organizatör Musta-fa Demirci ve Sezai Söğüt-lülü hazır bulunmuşlardır. Altıncı Bölge Temsilcisi

Hüseyin Ekinin konuş-masıyla açılan toplantıda söz alan Bşk. V. Şinasi Ka-ya daha fazla sohbet ko-nuşması yapmış, T.D.D. iş-çilerinin birlik ve beraber-liğini örnek bir davranış olduğunu belirtmiştir. Bi-lahare seçimlere geçilmiş-tir. İlk turda baş temsilci seçimi yapılmış ve Ali Ko-çak oy birliği ile baştem-silci seçilmiştir. Daha son-ra temsilci seçimine geçil-miş ve 79 delegenin oy kul-lanması sonunda Turgut Alaagaç, Cevat Canbaz, Cabbar Işıklar temsilci se-

çilmişlerdir. Seçilen baş-temsilci ve temsilci arka-daşlarımızı kutlarız. **ALTINCI BÖLGE BÖLGE TEMSİLCİLİK KURULU TOPLANDI**

6. Bölge temsilciliği böl-ge Temsilcilik kurulu 12. 7.1969 Cumartesi günü böl-ge temsilciliği merkezinde toplanarak gündemindeki konuları görüşmüştür.

İlk olarak bölge temsil-cisi Hüseyin Ekinin bölge-nin umumi durumu hak-kında açıklamada bulun-muştur. Kurul üyelerinin birbirleriyle tanışılmasın dan sonra bölgenin daha yararlı ve üyelere dönük ve taban tavan ilişkilerinin düzenlenmesi üzerine gö-rüşler belirtilmiştir. Bu ko-nuda kurul üyeleri ilk ola-rak 2 komisyon kurulma-sını kararlaştırılmıştır. Bu komisyonlardan basın ve eğitim komisyonuna Atil-a Akbatur (T. Philips), Hakkı Türsan (Şakir Züm-re), Halil Deniz (Belde-san) seçilmişlerdir. Sosyal münasebetler ko-

misyonuna Nazmi Kankur dan (Kavel) Lütfü Aykurt (Elektrometal) İsmet Ü-nal (Şakir Zümre) Enis Yılmaz (Boronkay) seçil-mişlerdir.

Komisyonlar kısa za-manda çalışmalarına baş-layacaklardır. Ayrıca Ku-rul üyeleri 6. Bölge tem-silciliğinin geniş salonlu, elverişli bir binaya sahip olması gerektiğini belirt-mişler, bu konuda sendi-kanın maddi ve manevi yönden üyelere görev ver-mesini istemişlerdir.

ÜÇÜNCÜ BÖLGE METAS

Metas işyerinde çalışan 800 üyemiz bir günlük ye-mek boykotu yaptılar.

Metas Baştemsilcisi Nail Böke, işyeri servis arabaları hakkında üyeler tara-fından yapılan bir isteği yerine getirmek üzere, iş-veren vekilleri ile konunun

CARLI

Metal - İş Sendikası'ndan kurtularak sendikamıza ge-len Carli Endüstri Çivi ve Çember Fabrikası işçileri, Maden - İş'e geçtikleri için işçi çıkaran işverenleri protesto amacıyla topluca direnmeye geçmişler ve bir günlük topluca işi bırakmışlardır. İşyeri ile toplu sözleşme müzakere-lerinde bir anlaşma olma-dığı için netice uzlaştırma kuruluna gitmiş, işçiler ise şimdiden grev hazırlığına başlamışlardır.

Horoz Çivi işçilerinden Naci Karaca ve diğerleri anlatırlarken

Gazetemizin geçen sayı-sında Horoz çivi olayları-yla ilgili tekzip gönderen fabrika genel müdürünün ileri sürdüğü yalan dolan-lara işçiler cevap vermişlerdir.

HAPİSHANEDE YATAN NACI KARACA ANLATIYOR

Ben istirahatli iken, be-nim makinemde Feyzullah Değirmenci çalışmıştır. Bu sırada voltaj değişikliği se-bebiyle motor yanmıştır. Bu işçinin Maden - İş'e ka-yıtlı olduğunu bilen patron yine bu işçinin oniki sene-lik emek hakkını verme-mek için sırf bu işi fırsat bilip, işine son vermek istemiştir. Neticede patro-

nun adamları temsilci ol-mam münasebetiyle beni patrona şikâyet ederek (Naci Karaca Makinesini kapattı. ve arkadaşlarına makineleri kapatın.) dedi demişlerdir.

Bilahare patron geldi. Makineyi neden kapattığı-mı sorunca ben -Mal bittiğini ve kaynak yapacağımı söyledim. Kendisinde ma-lın bittiğini gösterdim.

Ertesi gün patron benim işime son verdi. Neticede işçileri yemekhanede top-lyarak (Temsilciniz Naci Karaca hakkını aldı. Size de başarılar dileyerek mem-nuniyetle ayrılmıştır.) de-miştir.

Saat 3.30'da işyerinden çıkan işçi arkadaşlar ya-nına gelerek, (Bizi kaç pa-raya sattın.) dediler. Ve

ben kendilerine durumu bütün detaylarıyla anlat-tım. -Ben kendim çıkma-dım. Beni patron çıkardı. Kimseyle konuşmadan komandoları refaketinde beni dışarıya çıkardı. Du-rum budur.

Benden sonra 20 - 30 kişinin de işine son verildi. Ve içerideki arkadaşlar bi-zim işe yeniden alınmamız için oturum yapmışlar. O gün de işten bir kaç kişi daha atılınca işçiler tüm olarak işe girmediler. Ve biz sendika özgürlüğü ve iş garantisi için patronu protesto amacıyla oturum yaptık.

Sonunda işçileri dağıt-mak için toplum polisi gel-di. Patronun işareti ile po-lis beni karakola götürmek istedi. Bu arada cop kul-landılar ve beni döve döve karakola götürdüler. Bir gece Eyüp karakolunda kaldım. Adliyede savcıya çıktım. Savcı telefonda kimliğini bilmediğim biri-yle hakkımda konuştuktan sonra beni tevkif etti.

Sonunda Sağmacılar Ce zaevine götürüldüm. Orada dört gün kendime geleme-dim ve Sağmacılar Ceza-evinde iki ay yattıktan son-ra Maden - İş sendikasının yatırdığı kefaletle tahliye edilim.

Bütün İşçi arkadaşları-

ma sonsuz saygı ve sevgi-ler...

MUAMMER İTGU İşçilerin Öz Maden - İş'e kayıtlarında fabrika yö-ne-ticilerinin baskısı elbette olmuştur.

Öz Maden - İş'in getir-miş olduğu noteri yazıha-nesine alıp, yanlarında pu-antör vazifesi gören Kad-dir Saraç ve çivi usta ba-sısı Ali Seydi Beher tara-fından bilahare işyerinden çıkan işçiler çevrilip, teker teker Maden - İş'ten istifa ettirilmiş ve Öz Maden - İş'e kayıdettiler.

Maden - İş Bölge Orga-nizatörlerinin işyerine ge-lip, işçi ile temasta bu-lunmak istedikleri halde buna mani olduğu, bu-nun yanısıra Öz Maden İş Sendikasının organizatör-leri ve başkanlarının işyeri memurları ile kolkola gir-dikleri ve yemekhanedeki yemek ziyafetinden sonra bunların işçilerle konuşma larına işveren tarafından izin verilmesi, burada fa-brika yöneticilerinin baskı-sını göstermeye kâfidir.

Öz Maden - İş yönetici-lerinin işverenlerle ana-laşarak sahte kayıt yaptığı doğrudur. Zira hiçbir ka-yıdı olmadığı halde ve im-za bile atmadan bir arka-daşın aidaatından kesilip Öz Maden - İş'e veriliyordu.

NACI KARACA

İşveren aleyhine Maden-İş Sendikası Temsilcisi Ali Yaman ve Mustafa Kara-kaş tarafından dava açıl-mıştır.

Öz Maden - İş Sendika-sının sahte kayıt yaparak suçlu itham edilen memuru Maden - İş satın al-mamıştır. Maden - İş sendikasının kadrosunda bö-y-le biri yoktur. Burada a-sıl suçu işleyen Öz Maden İş'in genel başkanı ve o-nun para ile tuttuğu adam larıdır.

ZİKRİ ÖĞRETMEN

İşveren Çalışma Müdü-r-lüğünden herhangi bir iş-çiyi çalıştırmak için çalış-ma müsaadesi almamıştır. Bunu kendisi yapıp hazırla-mıştır. Kendisinden bu çalışma müsaadesinin yazılı olduğu kâğıdı istediğimiz zaman (Ben bunu size gös-termiye mecbur değilim.) (ihtiyacım var, fazla me-sai yapacaksınız. Buna mecbursunuz.) diyerek, bölgeyle bir irtibat kur-madığını ortaya koymuş-tur.

İşçilere düşen görev

ALP SELEK

Türkiye Maden - İş Sendikası Avukatı

Yaşadığımız memlekette yani Türkiyemizde 30 milyonun üstünde insan yaşar. Bunlar bizim vatandaşlarımızdır. Vatandaş sözü kuru bir söz değildir. Bu sözü söyleyebilmek için insanın hem kendini hem de memleketimizdeki diğer yaşayan insanları vatandaş hissetmesi gerekmektedir.

ANAYASAMIZ, Başlangıç kısmında, vatandaşlıktaki niteliği gayet güzel tarif etmiştir. Anayasamızın başlangıç kısmı aynen, «**BÜTÜN FERDLERİNİ, KADERDE KIVANÇTA ve TASADA ORTAK BÖLÜNMEZ BİR BÜTÜN HALİNDE MİLLİ ŞUR VE ÜLKÜLER ETRAFINDA TOPLIYAN...**» şeklindedir.

Gel gör ki, bu güzel, insanı insan olduğunu hissettiren Ana hükümler iktidardakiler tarafından rafa kaldırılmış, bu güzel memleketimizde yaşayan insanlar birbirlerine düşürülmüş, Vatandaşlık ilkesi yalnız bazı kimseler için (MUTLU AZINLIK) tatbik edilir hâle getirilmiştir.

Mutlu azınlık, basit olarak, halka karşı olup, halkın emeğinden insafsızca fazla pay alan ve bu durum devam etsin diye insanlık dışı her yola sapan kimselerdir.

MESELA, hiç emek harcamadan emrindeki köylüleri çalıştırıp en büyük payı alan TOPRAK AĞASI,

Bir iki imza ile yabancı şirketlere milyonlar kazandırırken, kendileri de milyonlar vuran İTİHALATÇI ve İHRACATÇI AĞALARIDIR.

Hak ve hukuk tanımayan, çalışan insanları insafsızca sömüren SANAYİ AĞALARIDIR.

Milli sanayimizin gelişmesine engel olup Montaj sanayii geliştiren fakat buna mukabil gümrük muafiyetlerinden faydalanarak milyonların dışarıya akmasına sebep olanlardır.

Türkiyemizin sömürülmesi, petrolerimizin, mdenlerimizin, tabii kaynaklarımızın yabancılar tarafından ele geçirilmesi için, çaba gösteren ve bu uğurda çıkarı olanlardır. Bunlar aslında MUTLU AZINLIK değil insanları MUTSUZ YAPAN AZINLIKTIR.

İnsanların vatandaşlık ve kardeşlik duygularına kavuşmaları, ancak sömürülmeye son verilmesi ve emeğin karşılığını alarak insanca yaşama olanaklarına kavuşmaları ile mümkündür.

Burada işçi sınıfına çok büyük bir görev düşmektedir. Çünkü sömürülmeye son verecek ve Anayasamızın tasarrufunu sağlamak için yapılacak en büyük dinamik güç işçi sınıfıdır. İşçi sınıfının menfaatinde bütün Türkiye'nin menfaati vardır. İşçi sınıfı bölünmeden bir güç haline geldiğinde gerek sendikal faaliyetlerle günlük haklarını gerekse siyasi faaliyetlerle köylü ve toplumu aydınlarla birlikte iktidara gelecek tüm haklarını alacak güçtedir.

İnsanları mutlu yapacak bu tarihi uğraşta işçi sınıfına selamlar.

Yetti Gayri

«Politik yalancılara»

Senin sözün çok dinledim
Yetti gayri yetti gayri
Her sözüne -He dir dedim
Yetti gayri yetti gayri

İş istedim bekle dedin
Aş istedim nerde dedin
Çaldın, çırtın hakkım yedin
Yetti gayri yetti gayri

Kapım çaldın «oy, oy» diye
Tuttum verdim «doy, doy» diye
Sanki beni «Soy, soy» diye
Yetti gayri yetti gayri

Toprak dedim «ve rek» dedin
Nutuk çektin «gerek» dedin
Sonra başın alıp gittin
Yetti gayri yetti gayri

Dört yılda bir görünürsün
Türlü renge bürünürsün
Bak yakındır sen görürsün
Yetti gayri yetti gayri

Dersin «-sakın başkasına
Verme oy'un, gelir Rusya
Senin dostun Amerika
Kıbrısta bak netti gayri

Ne rus olsun, ne amerika
İsterim hür politika
Kanım döktüğüm bu toprağa
Eller bayrak dikti gayri

Söylenecek sözüm pek çok
Bildim gayri sende iş yok
Palavraya karmız tok
Yetti gayri yetti gayri

Bak söyledim dobra dobra
Sanma artık gelir oy'na
Al kavalın çal koyuna
Biz dinledik yetti gayri,

Yetti gayri yetti gayri
İşim seninle bitti gayri
Dostun bize n'etti gayri
Namus elden gitti gayri...

BİR İŞÇİ

100 SORUDA GELİR DAĞILIMI

Dr. Korkut BORATAV

Böylesine güç bir konuyu herkesin anlayabileceği bir biçimde gözler önüne seren bu kitap-taki sorulardan bazıları:

Sömürme nedir? Kapitalist sistemde özel teşebbüs vergi yükünü emekçilere nasıl devreder? Kapitalist gelişmede işçi sınıfının üretimden aldığı payı neler tayin eder? Türkiye'de gelir eşitsizlikleri nasıldır? Türkiye'de tarımda ağalık var mıdır? Emekçilerle burjuvazi arasında gelir dağılımı nasıldır? Türk işçi sınıfı üretimden nasıl pay alır? Feodalizmden kapitalizme geçiş nasıl olmuştur?.

TÜRKİYE 1968 : Tefvik ÇAVDAR

Türkiye'nin geri bırakılmış bir ülke olduğu artık tartışma götürmez bir kesinlikle ortaya kondu.

Ama yurdumuzun hangi şartlar altında bulunduğunu da bilimsel verilere dayanarak bilmek gerekli.

Bu kitapta Tefvik Çavdar; Türkiye'nin yasa organlarının yapısını, nüfusunun temel niteliklerini, Milli gelirini ve dağılımını, Tarım düzenini sanayi kesiminin başka iş kollarının yapısını, Dış ticaret durumunu, emekle ekonomik gelişme ilişkilerini, iller arasındaki dengesizliği remi belgelerden yararlanarak gözler önüne seriyor.

MADEN — İŞ

Türkiye Maden, Madeni eşya ve Makina sanayi işçileri sendikası adına,

Sahibi:

Kemâl Türkler

Sorumlu Yönetmen:

Kemal Sülker

Bu sayıyı çıkaran:

Ali Özgentürk

Yazışma ve yönetim yeri
Çağaloğlu Nuruosmaniye,
Ali Baba Türbe Sok.
No. 18 İSTANBUL
Tel.: 270688 - 275744

Dizgi ve baskı:

TIPO Neş. ve Basımevi
Ankara Cad. No. 60/10
Tel.: 27 81 59 - İST.

BAŞBAKANA SORUYORUM

(Başarafa S. 1'de)

bazan insafa gelirlerse ki o da son zamanlarda başlamıştır. 2 saat fazal mesai aypılıp onun %50 si dahi ödenmemekte, pazar günü çalışmayan işçiyeye pazar ücreti verilmemektedir. Gölbaşı'ndaki şantiyede hasta olan bir işçi üç gün hasta yattığı halde vizite kağıdı yazılmamış dördüncü günü vizite kağıdı verilen işçi kendi parası ile Sosyal Sigortaların Ankara'daki Sağlık Tesislerine gitmeğe zorlanmış ve çok acıdır ki Türk olduğunu iddia eden tercüman da kendi kullandığı boşboş araba ile işçiyi sağlık tesislerine gidiyormu diye takip etmiştir.

Evet yine çok acıdır ki, bu işyeri işveren temsilcileri işçilere kızdıkları vakit «Senin Atatürk'üne» diye hakarete başlamakta, «Türkler O... p... çocuğudur» gibi galiz küfürler etmekte ve dağı başlarında kızgın güneşin altında Etibank'ın büyük elektrik direklerini diken bu işçiler su istediklerinde işverenin İtalyan temsilcileri edep yerlerini göstererek işte su, bunun suyunu için demektedirler.

Şimdi soruyorum Sayın Başbakana Türkiye'de Türkler mi hüküm sürüyor, yoksa ecnebler mi?

İsmet Demir Uluç

Maden - İş 2. Bölge Temsilcisi

ARJANTIN'DE 200 BİN MADEN İŞÇİSİ GREVE BAŞLADI

Geçen Pazartesi günü bü

rosunda otururken iki tedhişçi tarafından makinalı tüfekle delik deşik edilen sendika lideri Augusto Vander'un yasını tutan bin

lerce maden işçisi, cenaze töreni dolayısıyla greve başlamıştır.

Greve katılanların sayısının 200 bini aştığı anlaşılmaktadır. Cenaze törenine binlerce işçi katılmıştır. Bütün ülkelerdeki işçiler de Vander'un toprağa verildiği saat 14'de, işlerini 15 dakika için bırakmışlardır.

Şuikastten sonra Arjantin'de sıkı yönetim ilân etmiş olan askerî hükümet, son huzursuzluk ile artan tedhiş olaylarının suçunu «Komünist Çin'liler ile Castroculara» yüklemiştir.

Maden işçileri sendikasının lideri olan Vander, New York Valisi Nelson Rockefeller'in Buenos Aires'i ziyaret ettiği gün öldürüldüğünden, bu, Amerikan aleyhtarlarının elin-

de bir koz olarak kullanılmıştır.

İşçileri Bakanı General Francisco İmaz, Vander'ın katilinin, sıkı tedbirler alınması gereğini ortaya çıkardığını ve son 24 saat içinde en az 300 kişinin tutuklandığını söylemiştir. **9 BİN İŞÇİ GREV YAPTI**

Liverpol;

Dokuz binden fazla dok işçisi, belirsiz bir süre için greve başlamış e bütün limandaki hayatı felce uğratmıştır. Grevciler, dün sabah gayri resmi bir greve başlayan arkadaşlarından bazılarını desteklemek amacı ile grev ilân etmişlerdir. Bu arada 75 gemi limanda yatmaktadır. Sendikalar 48 saat içinde bir anlaşmaya gideceğini ummaktadır.

PAKİSTAN, 10 YILLIK GREV YASAĞINI NİHAYET KALDIRDI

Pakistan hükümeti 10 yıldan beri yürürlükte olan grev ve lokavt yasasını kaldırmıştır.

Hükümetin yeni «işçi Politikası» hakkında bilgi veren Hava Kuvvetleri Komutanı ve Başkanlık Konseyi üyesi Mareşal Nur Han asgari işçi ücretlerinin de çalışanları memnune edecek şekilde tesbit edildiğini söylemiştir.

Asgari ücretler 115-140 rupi arasında değişmektedir. (1 dolar 4.75 rupidir)

Yetkililer 25 Marttan Mareşal Eyüp Han'ın istifası ile sonuçlanan olayların en büyük sebebi İşçi Reformunun gerçekleşmesi ile ülkede huzurun tam anlamda sağlanacağını söylemiştir.

O N L A R

Ahmet Köklügiller

Bu toplum, ne çekmişse «onlar» dan çekmiştir, yüzyıllardan beri. Hâlâ da çekmektedir. Çok iyi tanımak gerekir onları bu yüzden. Peki kim onlar?

Onlar, Tanrı adına, Tanrıyı çiğneyenlerdir.

Onlar, din adına, dini yozlaştıran cahil seyhülislâmlardır.

Onlar, yönetimi baskı makinası sanan zaptiye kafalarındır.

Onlar, cepte para bittikçe ve canları tehlikeye düştükçe Anadolu'yu hatırlıyanlardır.

Onlar, pis düzenlerini; özel çıkarlarını korumak için yabancılarla işbirliği eden hanlılardır.

Onlar, Türk bağımsızlığına karşı İngiliz dostluğunu ve Amerikan mandacılığını savunan gafiller'dir.

Onlar, Şeyh Sait'in çevresinde toplanıp Cumhuriyet'i vurmak isteyenlerdir.

Onlar, Atatürk'ün ölümünü fırsat bilip deliklerinden fırlayan yılanlardır.

Onlar, seçimi geçim aracı yapıp, demokrasiyi yozlaştıranlardır.

Onlar, düyun-u umumiye için yeniden hortlatanlardır; yerli, ulusal kaynakları yabancı sermaye emrine peşkeş çeken kompradorlardır.

Onlar, ulusal gelirin yüzde doksansekizini paylaşıp, vergiye geldimi yan çizenlerdir. Onlar, millet parasını yabancı bankalara aktaranlardır.

Onlar, altmış kuruşluk zam için emekçiye kurşun sıktıranlardır.

Onlar, partizanlığı «hükümet politikası» haline getirenlerdir.

Onlar, milliyetçilik diye satılmışlığı; dincilik diye yobazlığı savunanlardır.

Onlar, üniversitenin temelini dinamit yerleştirmek isteyenlerdir.

Onlar, bilimi afyon haline getirmek isteyenlerdir.

Onlar, Atatürk sevgisini, Atatürk düşmanlığına çevirmek isteyenlerdir.

Onlar, Anayasaya karşı çıkanlardır; yasalari unutanlardır.

Onlar, çiftçiyi tekrar tefecinin eline bırakanlardır.

Onlar, on parmaklarında on kara çamur güneşe karşı çıkanlardır.

Onlar, bağımsızlığı uyduluğa çevirmek isteyenlerdir.

Onlar, din inanç sömürücüleridir.

Onlar, yüz ailenin bir ayda yiyeceğini gece küllüplerinde bir gecede eritenlerdir.

Onlar, memleketi cüzdanlarından görenlerdir.

Onlar, dini afyon yapıp halkı uyutmak için, ilden ile şahlanmış namazı düzenlerdir.

Onlar, öfkesini dindirmek için, işçinin suratında sigara söndüren patronlardır.

Onlar, işçiyi yok pahasına çalıştıranlardır.

Onlar, milyonlarca insanın üstüne sınıf sultasını kuranlardır.

Onlar, köylerin ovaların dağların tapularını üstlerine çıkaranlardır.

Onlar, milyonları doktorsuz, okulsuz öldürenlerdir.

Onlar, milleti duvar yerine koyanlardır.

Onlar, kendilerinden başkasını düşünmeyenlerdir.

Onlar, politikayı ye yönetimi ayak oyununa çevirenlerdir.

Onlar, Kayseri'de suçsuz halkı öğretmenlere saldıranlardır.

Saymakla bitmez «onların hünerleri. Bitmez tükenmez.

Yazımızı, ünlü bir ozanımızın «onlar'a» ait bir şiiriyle bitirelim:

«Onlar ümidin düşmanıdır sevgilim, akar suyun,

meyve çağında ağacın, serpilip gelişen hayatın düşmanı,

Bursa'da havlucu Rebecce, Karabük fabrikasında tesfiyecisi Hasan'a düşman,

fakir - köylü Hatça kadına, ırgat Süleymana düşman.

sana düşman, bana düşman düşünen insana düşman,

vatan ki bu insanların evidir, sevgilim, onlar vatan'a düşman.»

(İMECE'den)

«Onlar» işçi ve köylü çocuklarının geleceğinin düşmanıdır.